

VAN DORP NAAR STAD

13 november 2012

Joke vertelt...

Vroeger, toen ik nog jong was, aten we thuis veel stampotten. Dat kon zijn boerenkool met een dijkje voor de jus. Je maakte dan een rondje. Ook aten we hutspot, draadjesvlees, hachee, spruitjes en natuurlijk de groenten die moeder geweckt had. Ik lust alles behalve bruine bonen. Overigens eet ik wel bruine bonensoep. Bij de hutspot werden vaak kaantjes uitgebakken. Het vet wat overbleef noemde je reuzel en dat was heerlijk op de boterham.

Ik kan me nog herinneren dat in oorlogstijd op zaterdag altijd een tante met twee kinderen bij ons kwam eten. Wij hadden een grote tuin, dus er was altijd wel te eten. Haar man was ondergedoken. Moeder maakte dan een pan groene erwten stampot. Die pan noemde zij de bazaar bak. Wij hadden toen natuurlijk geen vlees, maar wel jus.

blote billetjes in het gras

Toe aten we rijstepap, griesmeelpudding met rozijnen of met zelfgemaakte bessensap. We

hadden een puddingvorm in de vorm van een vis of een bloem.

Ik heb thuis wel voorkeur voor een bepaald soort aardappelen. De heer Kunst, de bedenker van de Meerlander, is pas overleden. De Meerlanders worden op zware klei geteeld. Dat kan ook in Zeeland of in Noord-Holland. Het zijn kruimige aardappels. Nog een lievelingsaardappel van mij is de Doré. Dat zijn afkokers. Je hebt vroeg en laat gerooide aardappels. Ook zijn ze rood of wit. De Meerlander is wit en laat.

Jan vertelt...

Ik ben in 1946 van Nederlands Indie naar Nederland gekomen. Ik was gewend om rijst te eten. Hollanders eten aardappels. In Indie kreeg je wel eens een keer op zondag aardappels te eten. Het eten hier vond ik verschrikkelijk. Opeens kreeg ik galbulten. Het bleek dat ik allergisch was voor aardappelen, stoofpeertjes en boerenkool. Dat probleem was ook weer opgelost. Rijst was in die tijd erg duur. Daarvoor in de plaats kreeg ik gortpap. Overigens, later at ik ook weer boerenkool, hutspot met klapstuk en erwtensoep. Ik ben niet zo gek op koolsoorten. Ik ben nooit echt gewend aan de Hollandse pot. Ik maakte thuis Chinese hachee. In Nederland is het allemaal zo zoetig. Ik waagde me er ook wel eens aan om een rijsttafel te maken. Onze kleinkinderen eten graag boerenkool met worst. Ik kan me nog herinneren dat er mensen langs de deur kwamen met zaden en peulvruchten.

spekkoek

Toe aten we griesmeelpudding. Vader hield erg van chocoladepudding. Wij deden daar custard overheen. Een Indische lekkernij is spekkoek. Daar gaat anjspoeder in, nootmuskaat, foelie, een pakje roomboter, basterdsuiker en wel zestien of twintig eieren, bloem. De spekkoek is meestal wit/geel van kleur. Hij moet in de oven. Het is een tijdroven werk. Je moet er maar een klein stukje van nemen, want het is erg machtig. In Indie werd het vroeger gemaakt, omdat er geen speculaas was. Dit lijkt er

een beetje op. We aten trouwens ook eitje klop met gecondenseerde melk uit een blikje. Eieren werden gescheiden plus koffiopoeder. Ik kan me nog herinneren dat het mierzoet was.

Annie vertelt...

Wij hadden thuis een groentetuin. Van witte kool werd zuurkool gemaakt. In een Keulse pot werden om en om een laagje witte kool en een handje zout gelegd. Daarop kwam een ronde plank die werd aangedrukt. Zo ging het ook met snijbonen. Die werden klaargemaakt met witte bonen. Dat noemde je blote biljetjes in het gras.

Ook kan ik me nog herinneren dat de geplukte sperziebonen van het land op de tafel werden gegooid. Wij moesten ze dan schoonmaken. Ze werden geblancheerd en daarna gingen ze in de weckpot

Annie aan het zwieren met haar vader

Op zaterdag was het gemakkelijk eten zonder vlees. Er werd bijvoorbeeld gortepap gegeten of wentelteefjes van oud brood. Rijstebrij at je met een klontje boter en kaneel. Er zaten vaak klontjes in. De vader van mijn man kwam uit een arm gezin. Daar werd pap van vermicelli gegeten. Met zeven kinderen in de stad wonen was heel anders dan op het platteland. Met sinterklaas werd er een heel grote pan zuurkool gemaakt. De kool stond de hele middag op. Op zondag werd er een blik sperziebonen opengetrokken met karbonades er bij. Ik heb bij de moeder van mijn man nooit erg lekker gegeten.

Als toetje at je griesmeelpap met bessensap, custardpap en van die vreselijke gelatinepudding.

We gaan nog even, na het eten van al die stampotten, schaatsen.

Annie vertelt...

Toen wij in de Prins Hendriklaan woonden hadden we de schaatsbaan voor de deur. Het was het oude Concoursterrein, het voetbalveld. Thuis kregen we wel een schaatskaart, maar wij gingen de sloten over. Dan was je er ook. Ik ging altijd met mijn broers en zus. In de avond hoorde je de muziek van de ijsbaan. Je kon dan toch niet thuiszitten. Daar ging je weer. Je had een buitenbaan voor de hardrijders en twee binnenbanen voor de zwierders. Aan één kant stonden de mannen en vrouwen. Mijn vader was een erg goed zwierder. De dames kwamen ook altijd vragen of hij met hun wilde zwieren. Hij was zeer in trek.

Annie op het ijs

In het clubhuis kon je warme chocolademelk krijgen en gevulde koeken. Dat was te duur voor ons. Dat nam je maar thuis. De meeste jongeren van mijn leeftijd waren hardrijders. Ik was toen ongeveer vijftien jaar oud. Schaatsen heb ik geleerd achter een oude stoel.

De ijsbaan is later verhuisd naar de tennisbaan bij het Hoofddorpse wandelbos. Op het voetbalveld van de Concourslaan staat nu de Meerse. Het is er nooit meer zo gezellig geworden als vroeger.

In die tijd hadden we thuis nog geen verwarming. Mijn moeder legde een baksteen op de kachel i.p.v. een kruik. Die werd omwikkeld met een flanellen luier.

Joke vertelt...

Ik ging altijd met mijn vader zwieren. Ik was toen zestien jaar oud. Van mijn zakgeld had ik kunstschaatsen gekocht. Ik was in het dorp de eerste die ze had. Je ging schaatsen op de Hoofdvaart. Veel jongens kwamen uit Nieuw Vennep. Daar was toen nog geen ijsbaan. Thuis moest je altijd veel werkjes doen, maar alser ijs lag dan mocht je gaan schaatsen. Vader hield er ook erg van.

Schoonrijders waren mensen gehuld in lange jassen met een bontkraag van boven en een

bontrand onder aan de jas. Op hun hoofd hadden ze een bontmuts. Dat was zowel voor de dames als voor de heren.

De dames van Woerkom van Hotel de Landbouw konden heel goed zwieren. De dames de Boo van de oliehandel aan de Hoofdweg konden er ook wat van. Ik maakte tochten naar Nieuw Vennep, de Wetering en Aalsmeer. Thuis waren we allemaal sportief.

Wij woonden thuis in een daggeldershuisje. Later hebben we het huisje gekocht en laten verbouwen. In de tijd van de verbouwing hebben we in een keet gewoond. Daar is ook ons oudste kind geboren. We zijn van de Spieringweg verhuisd naar Thoolenburg. Dat is een vijfkamerwoning. We waren toen met z'n tweetjes. De Gemeente vond dat we eigenlijk maar op een flat moesten gaan wonen. Ik werd daar over opgebeld door een pinnige mevrouw van de Gemeente. Dit was een gezinshuis. Mijn man was hovenier. Hij wilde graag een tuin kunnen onderhouden.

Mijn vader was hoefsmid bij van Driel. Hij had veel met boeren te maken.

Mijn ouders hadden een groot huis aan de Kruislaan. Daar hebben ze via de VVV toeristen gehad. Ze kregen een overnachting en een ontbijt 's morgens. Mijn vader ging zelfs Engels en Thais spreken.

Annie vertelt...

Ik weet nog dat de woningen in de Kelloggstraat in Hoofddorp bestemd waren voor medewerkers van Fokker, de K.L.M. en voor het onderwijzend personeel. De K.L.M. zorgde er wel voor dat er niet twee K.L.M.ers naast elkaar woonden. Als we het over toerisme hebben is dat in de Haarlemmermeer niet zoveel. De mensen komen voor een nachtje over in een hotel of ze komen van het vliegveld. De Floriade was voor een dagje en dan was het over.

Floriade 2002

Jan vertelt...

Bedrijven brachten welvaart. De mensen werkten hier. In Rijsenhout had je veel kwekerswoningen. Ik woon vanaf 1972 in Rijsenhout. Je hebt daar veel watertoerisme. De supermarkt en de Chinees varen daar wel bij in de zomer. Je hebt daar de Westeinderplas.

Mijn zuster en zwager wonen in Mexico. Zij waren voor een trip naar Nederland gekomen. Mijn zwager vond het heel eng om over de Ringdijk te rijden. Al dat water in de diepte. Het Zuiderzeemuseum was een hele belevenis. Toeristen gaan per bus naar Volendam en de Zaanse Schans. Het Zuiderzeemuseum kost te veel tijd. Je moet met de boot over.

De conclusie is dat de Haarlemmermeer zich gelukkig mag prijzen met het Historisch Museum en het Cruquiusmuseum. Laten we daar zuinig op zijn.

Volgende keer:

Henk van Limpt is onze gast en als er tijd over is gaan we naar het bietenvervoer per schip